

heller paa dette Punkt. Naar nu Justitsministeren ikke kan aabne en Bivej for Automobilkørsel uden Amsraadets Samtykke, turde det være meget tvivlsomt, om der vil blive aabnet ret mange Biveje derfor. Man burde nu antage om Amsraadene, ligesom man antog om Hestene i gamle Dage, da der var Tale om Indførelse af Sporvogne i København, at de fulgte med Tiden og vænnede sig til det, men Erfaringen har vist, at Amsraadene meget vanskeligt vænne sig til de ny Køremetoder. Jeg tror, at Hestene paa Landet lære før at finde sig i Automobilerne, end Amsraadene lære det. Bestemmelsen i § 16 finder jeg derfor er af en ligefrem fjendtlig Karakter mod dette moderne Befordringsmiddel.

Af den gamle Lov var jeg en Modstander. Det var mig umuligt at stemme for en Lov, som paabød, at Folk skulde være hjemme en halv Time efter Solnedgang eller saa og saa nær ved dens Opgang, og Bestemmelserne ere ikke slappede, men skærpede ved den ny Lov. Jeg ser mig ikke i Stand til at stemme for en Lov som denne. Denne Revisionsudgave af Loven er beregnet paa en Varighed af $1\frac{1}{2}$ à 2 Aar. Det er en meget kortvarig Lov. Vi skulde altsaa atter ind i Eksperimenter. Ere vi ikke færdige med at tænke over, hvorledes den endelige Lov skal være, saa langt hellere imødekomme Automobilisternes Ønske om at lade alt blive ved det gamle, som de have vænnet sig til, end indføre ny Bestemmelser, som ingen virkelig Nytte ville kunne gøre. De, som køre med Automobiler, ere villige til at underkaste sig enhver som helst Indskrænkning i Retning af Hastighed, Forsigtighedsforholdsregler og Aftaler med Kuske paa Hestevogne, de maatte møde. I enhver Retning ville de underkaste sig de Bestemmelser, som maatte blive trufne for at sikre Vejfreden, blot een Ting ville de bede om: at det overhovedet maa blive dem tilladt at køre paa deres Automobiler overalt, hvor der er Plads. De ville da forpligte sig til at køre paa en forsvarlig Maade, og maatte nogen imellem dem forbyrde sig, se de intet hellere, end at Loven fastsætter de strengeste Straffe og Erstatningsregler overfor dem, der ikke ville køre paa forsvarlig Maade. Jeg ser altsaa ingen Grund til at vedtage dette Lovforslag, og jeg kan ikke love at give det min Stemme i den foreliggende Form.

P. Madsen: Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) talte

om at være Ven eller Uven af Automobilerne. Jeg kan forsikre for mit personlige Vedkommende — og jeg tror, det er saaledes med Landmænd i det hele taget —, at vi ikke nære nogen Uvillie overfor Automobiler udover dette, at vi frygte for, at Faren ved Benyttelsen af dem paa Landevejene i Almindelighed vil blive alt for stor. Der er talt om, at de, som køre med Automobiler, ere saa hensynsfulde og forsigtige, at der intet er at bebrejde dem. Jeg har adskillige Gange hørt, at vejfarende have klaget over, at uagtet de have gjort Tegn til Automobilister om at standse Automobilene, have Automobilisterne faret fort uden Hensyn til de kørende, og jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det har noget paa sig.

Det staar saadan for mig, at der virkelig er en stor Fare ved at give Automobilerne Lov til at færdes overalt paa vore Veje. Man kan ikke sammenligne Cyklen, dette smalle Befordringsmiddel, som færdes lydløst ude ved Kanten af Vejen, og Automobilene, som tager en ret betydelig Del af Vejens Bredde. Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds talte om at give Automobilerne almindelig Tilladelse til at færdes saavel om Natten som ude omkring paa vore offentlige Veje, ogsaa Kommunevejene. Det staar for mig saadan, at det vilde være i allerhøjeste Grad farligt, om Automobilerne fik Tilladelse til at færdes paa vore Kommuneveje. Man maa huske paa, hvor smalle disse Veje ere, og at Automobilene indtager en ret betydelig Del af en saadan Kommunevejs Bredde. Jeg tror ikke, det vil være forsvarligt at give Tilladelse til, at Automobiler, saaledes som de nu ere konstruerede, maa benyttes paa Kommunevejene, medmindre vi kom dertil at faa den ene Vejgrøft sløjfet, og der saa i Loven blev indsat en Bestemmelse om, at Automobilerne altid skulde færdes paa den Side, hvor Vejgrøften er. Saa var der en Mulighed for, at det kunde lade sig gøre, men som vore Kommuneveje nu ere, tror jeg ikke, det vilde være forsvarligt at give Tilladelsen.

Ligeledes frygter jeg for Natkørsel. De, som have færdes paa Landeveje, have tidt haft Lejlighed til at erfare, at naar en Automobil kommer kørende om Natten med dette stærke Lys og disse stærke Lyde, som Automobilene frembringer, blive Hestene, som ikke kunne se, hvad det er, der kommer, ængstelige, og det er uhyre vanskeligt at styre dem, naar Automobilene kører forbi. Det ærede Medlem